აი, ია

აი ია,

აი, ია

რა ლამაზი

ყვავილია,

მინდორშიაც,

ბაღჩაშიაც,

ჩემს წიგნებშიც ყვავის ია!

სადაც თვალით შემიხედავს,

სადაც ფეხით გამივლია,

ყველგან ვნახე და ყველგან ვთქვი:

- აი ია,

აი, ია!

ია თურმე დედის ცრემლზე

ამოსული ყვავილია.

გიორგი წერეთელი

ენძელა

შემომხედეთ თეთრ კაბაში

მოვიწონო მინდა თავი.

მე პატარა ენძელა ვარ

გაზაფხულის პატარძალი.

გაიღვიძეთ ყვავილებო-

თოვლი დნება ნება-ნება.

ჩვენს ქვეყანას მივულოცოთ

გაზაფხულის მობრძანება.

ხათუნა გულიაშვილი

გვირილები

გათენდაო, გვირილებმაც

გაახილეს თვალი,

მინდვრის გასწვრივ ყვავილებს

კვლავ უბრწყინავს ცვარი.

ტყეში ტკბილად ჩურჩულებენ

ნარგიზი და შროშანი;

დასტრიალებს მუდამ მზე

სიხარულის მომტანი.

ლუარა ჭანტურია

ია და ენძელა

ია ენძელას ეძახის-

ჩქარა ამოდი მიწიდან,

განა არ იცი სოფელი

მოუთმენლად რომ გიცდიდა?

ენძელამ თავი ამოჰყო

გამთბარი მიწის გულიდან.

მზე უღიმოდა ორივეს

და დედასავით უვლიდა.

ლუარა ჭანტურია

ია

რა ყვავილს ვგავარ, თუ იცით?

კარგად შემხედეთ, აბა...

ცისფერი ქუდი მახურავს,

მაცვია ლურჯი კაბა.

ბაღში ვარ, ხელით მატარებს

ჩვენი მებაღე ძია,

თავზე პეპელა მაზის და

იცით?

მე ია მქვია.

ნოდარ დუმბაძე

ია

-პატარა გოგო იაო,

გვითხარ, რა შეგიძლიაო?

-ვიტირებ, წვიმა წამოვა,

გავიცინებ და... მზეაო!

ცირა ქიტიაშვილი

ლურჯთვალება ია

ლურჯთვალება იას

თვალი გაუღია

და ამ სისხამ დილით

ელოდება ნიავს.

ლუარა ჭანტურია

ნუში

ნუში აყვავდა თეთრად,

ტოტზე კვირტები ფეთქავს

და გაზაფხულის მოსვლას

ზეიმობს ყველა ერთად.

სხივი გადმოჰფენს ფარდაგს,

ველ-მინდორსა და ბაღნარს

და რახარუხით მთის წყარო

ჩამოუყვება დაღმართს.

ლუარა ჭანტურია

ნუშის ხე

ბაღში ჰყვავის ნუშის ხე,

ზოგჯერ ქარი უშლის ხელს.

წყლულს მოურჩენს მებაღე,

როცა თითებს შეახებს.

ლუარა ჭანტურია

ყაყაჩოსა სიწითლითა

ყაყაჩოსა სიწითლითა

ყანა დაუმშვენებია,

ყმაწვილსა კარგი სწავლითა

დედა გაუხარებია.

იაკობ გოგებაშვილი

ხე, ფოთოლი და შემოდგომა

ფოთოლი ვარ ხის

და ვეცემი ძირს,

გვიან შემოდგომაზე

მომძებნიან ძლივს.

მიყვარს სითბო მზის

და სიმაღლე მთის,

ვეთხოვები მზეს

და ცრემლები მდის.

ლუარა ჭანტურია

ყოჩი

ყოჩივარდა

გაყოყოჩდა:

ყოჩი ვარ და

ამიტომო,

გაზაფხულის

ყვავილებმა,

თავი აღარ

გამიტოლონ!

იამ გულში

გაიფიქრა:

შენი ტოლი

როდი ვარო,

გაზაფხულის

მახარობლად

სულ პირველი

მოვდივარო.

ნათია ჯანაშია

ჭინჭარი

„საძაგელო, რად დამსუსხე? -

უჯავრდება ჭინჭარს რეზო,

- შენით არის მოფენილი

თითქმის მთელი ჩვენი ეზო!“

დასუსხული წკეპლას უშენს,

ჭინჭარზეა ძლიერ მწყრალი.

დაავიწყდა, რომ სადილად

ამ ჭინჭარის ჭამა ფხალი.

მარიჯანი

სოკო

ნაწვიმარზე ტყისკენ მიდის,

მიიჩქარის ციცქნა გოგო.

ერთი, ორი, სამი, ოთხი

ვეღარ ითვლის გოგო სოკოს.

სიო ქრის და ჩიტი გალობს:

`ვინ აავსებს კალათებს?~

სოკოები წითელ თავებს

ხმელ ფოთლებში მალავენ.

მარიამ წიკლაური